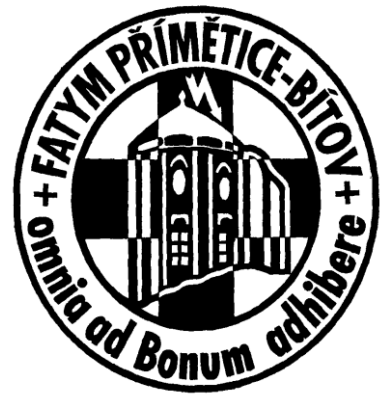

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ

PRO

FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

*Aleluja!
Ježíš Kristus
vstal z mrtvých!
Žije
ve své církvi,
Vede
všechny lidi
k míru!*

VRANOV PŘÍMĚTICE BÍTOV
OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY
LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
LUBNICE LUKOV PROSIMĚŘICE
PRÁČE TĚŠETICE

Co by dnes prorokovali proroci?

V dějinách Izraele byli proroky velcí muži, kteří národu oznamovali Boží pohled na situaci ve společnosti. Protože se tento pohled dost často lišil od pohledu většiny obyvatelstva, neměli to nikdy proroci lehké. Asi nejvíce se ze samotného Písma svatého můžeme dozvědět o těžkém údělu proroka Jeremiáše. Byl povolán k prorokování asi v roce 627 př. n.l. V Judsku vládl král Jošijáš, který uskutečnil pronikavou náboženskou reformu v zemi. Padl však rukou egyptského faraona Néka v bitvě u Megida v roce 609. Faraon za krále dosadil jeho syna Jójakíma. Ten se nedržel Hospodina jako jeho otec. V roce 605 se podrobil Babylóňanům, potom se ale vzbouřil. Byl zabit a jeho syn Jójakín roku 598 odvečen do Babylóna. Správcem judské země jmenoval Nabuchodonosor Sidkijáše. Právě za jeho panování nejmarkantněji vystupuje propastný rozdíl mezi pohledem Božím a zatvzrelým pohledem lidským. Prorok Jeremiáš celých 23 let prorokuje. Vyzývá k zachování dne odpočinku k opuštění nejrůznějších model a k návratu k pravému Bohu. Ve svých proroctvích jasně poukazuje na blížící se možnou zkázu země, pokud v ní nedojde k nápravě. Nikdo jej neposlouchá, nikdo mu nevěří, je pronásledován a bit. Jeho slova o zkáze posvátných izraelských míst jsou brána jako vlastizrada. První trest „ze severu“ se však dostaví. V roce 598 babyloňané odvedou krále Jójakína, judské dvořany, velmože, starší, kněze, tesaře a kováře a odvezou také mnoho nádob z jeruzalémského chrámu. Člověk by řekl, že lidé se konečně proberou a dají prorokovi Jeremiášovi za pravdu. Opak je pravdou. Lid i přesídlenci věří raději falešným prorokům, kteří blábolí něco o brzkém návratu zajatců, zatímco Jeremiáš píše zajatcům, aby v zajetí stavěli domy a plodili děti, protože zajetí bude trvat dlouho. V roce 587 jsou babyloňané v Judsku znovu i s vojenskou mocí, aby se vypořádali se vzpourou Sidkijáše. Král si volá Jeremiáše a chce slyšet Hospodinovo slovo. Jeremiáš odpoví: „Pokud se vzdáš, budeš žít a město se zachrání.“ Král se nevzdá, protože se bojí své šlechty a tak je nakonec Jeruzalém dobyt, zničen a král Sidkijáš zajat a oslepen poté, co uvidí popravu svých synů a odveden do Babylóna spolu s další várkou zajatců. Také zbylí Judejci žádají od Jeremiáše Hospodinovo slovo. Praví jim: „Nebojte se babyloňského krále, nevstupujte do Egypta!“ A co udělají?! Hledají útočiště v Egyptě a chudáka Jeremiáše odvedou s sebou. Podle tradice byl Jeremiáš svými soukmenovci ukamenován právě v Egyptě. Tedy neposlušnost na neposlušnost.

A co by nám asi prorok Jeremiáš pravil dnes?

Zachovávejte Hospodinovy dny odpočinku a to i v čas orby, setby a sklizně.

Dopřejte svým zaměstnancům potřebný odpočinek, aby se mohli věnovat svým rodinám. Nehoňte je do práce od nevidím do nevidím. Dejte raději práci také dalším, i když jim budete muset platit sociální a zdravotní a tím se sníží váš výdělek.

Nežijte už dál na hromádkách. Mějte úctu k manželství a k počatému životu.

Nezabíjejte nenarozené děti.

Nevěřte spasitelům léčitelům, šarlatánům, kartářům a podobným individuům, vždyť z vás akorát tahají peníze.

Jen u Hospodina je záchrana a plnost života.

K tomu všemu nás zve postní doba, která právě vrcholí.

Velikonoční bohoslužby ve farnostech FATYMu:

	28.3. sobota	29.3. Květná Neděle	2.4. Zelený čtvrtek	3.4. Velký pátek	4.4. Bílá sobota	5.4. Velik. neděle	6.4. Velik. pond.
Vranov n. D.		9.15	19.00	19.00	22.00	9.15	9.15
Štítary		7.30	17.00	17.00	19.00	7.30	7.30
Šumná			bohoslužby ve Štítarech				11.15
Lančov		11.11	bohoslužby ve Vranově nad Dyjí				11.11
St. Petřín		10.20	18.30	18.30	20.00	10.20	10.20
Stálky	8.00		bohoslužby ve Starém Petříně				
Šafov		11.25	bohoslužby ve Starém Petříně				11.25
Bítov		8.45	17.00	17.00	18.00	8.45	8.45
Oslnovice			bohoslužby na Bítově				9.00
Korolupy		8.30	17.00	17.00	18.00	8.30	8.30
Chvalatice		7.30	bohoslužby na Bítově				7.30
Lubnice	15.00		bohoslužby v Korolupech				10.00
Vratěním	18.00		18.00	15.00	18.30	8.30	8.30
Olbramkostel		10.00	19.00	19.00	21.00	10.00	10.00
Plenkovice		8.30	17.30	17.30	19.00	8.30	8.30
Hor. Břečkov	18.00	v Lukově		17.00	v Lukově	v Lesné	
Lesná			bohoslužby v Lukově a H. Břečkově				14.30
Lukov		18.00	17.00	v Břečkově	18.00	v Lesné	
Milíčovice		bohoslužby v Citonicích, Lukově nebo Břečkově					18.00
Citonice		11.00	18.00	18.00	20.00	11.00	11.00
Přímětice		9.30	18.00	18.00	20.00	9.30	9.30
Kuchařovice		8.00	boh. v Přím.	15.00 kř.cesta		8.00	8.00
Mramotice		11.00	boh. v Přím.	15.00 kř.cesta		11.00	11.00
Prosiměřice		8.00	19.00	19.00	20.15	8.00	
Vítonice							7.30
Bantice							9.00
Práče		9.30	bohoslužby v Prosiměřicích				9.30
Těšetice			bohoslužby v Prosiměřicích				11.00

*Kristus vstal z mrtvých!
Milí přátelé k velikonočním vám
všem přejeme setkání s církví,
která žije z moci
Kristova vzkříšení.
Vaši kněží a jáhni.*

Přehled (některých) příležitostí k velikonoční svátosti smíření:

Vranov n. D: na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu vždy po obřadech

Štítary: úterý 31.3. v 17.30

Lančov: středa 1.4. po mši svaté v 18.35

Starý Petřín: po obřadech na Zelený čtvrtek a Velký pátek

Stálky: sobota 28.3. po mši svaté

Šafov: neděle 29.3. po mši svaté

Olbramkostel: neděle 29.3. po mši svaté cca v 11 hod

Plenkovice: pátek 27.3. v 17.00

Bítov: středa 1.4. po mši svaté v 18.30

Oslnovice: úterý 31.3. před mší svatou

Chvalatice: neděle 29.3. před mší svatou

Korolupy: na Zelený čtvrtek 2.4. v 16.30

Lubnice: sobota 28.3. před mší svatou

Citonice: pátek 27.3. od 15.30 do 16.30

Lukov: sobota 28.3. v 17.30 a po mši svaté.

Hor. Břečkov: neděle 29.3. od 17.30 a po mši svaté

Těšetice: úterý 31.3. od 17.00 (v 18.00 – mše sv.)

Prosiměřice: v ne 29.3. ve 13.30 kaj. bohosl. a zpověď

Práče: v pondělí 30.3. od 17.30 do 19.00

Přímětice: v neděli 29.3. od 18 hod a v pondělí 30.3. od 17.00

Mramotice: ve středu 1.4. po mši svaté v 17.00

Kuchařovice: ve čtvrtek 26.3. od 17.00 a pak i po mši

Mimo to je po celý rok příležitost ke svaté zpovědi prakticky před každou mší svatou a kdykoliv na požádání u kteréhokoliv z kněží. Rádi navštívíme i staré a nemocné. Je třeba nám o nich pouze říci.

V případě zájmu je možno si dohodnout i setkání ke svátosti smíření nebo jen rozhovor s knězem na některé z našich far. Telefonní čísla jsou na poslední straně tohoto zpravodaje. Nebo je možno přijít i kdykoliv neohlášení. Bude-li to jen trochu možné, rádi se vám budeme věnovat.

*„Maria, Maria! Pros Ježíše Syna,
by nám naše vina odpuštěna byla, Maria.
Nad vinami lítost a pravou zkroušenost
vypros nám, pomoz nám, Maria.“*

Přejeme všem, abychom při letošní velikonoční zpovědi oplývali na přímluvu Panny Marie pravou lítostí, zármutkem nad svými hříchy a pravou zkroušeností. Ať nám to Matka Boží vyprosí, vždyť Ona s Kristem trpěla a zná závažnost hříchů.

Na letošní rok připadá sedmisté výročí upálení Mistra Jana Husa. Událost a osobnost dodnes velmi ožehavá a s velmi rozdílnými přístupy výkladu. Od pádu totality vyšlo již povícero shrnujících děl a zvláště mnoho článků, zápasící s představami o Janu Husovi jako o vysokém, hubeném, fousatém muži s prorockým výrazem v tváři, jak jej známe z představ národního obrození (například malíři Václav Brožík a Kamil Vladislav Muttick, spisovatel Alois Jirásek a mnozí další), jimž korunu dodal svou trilogií prorežimní „točič“ Otakar Vávra. Přesto všechno asi již většina národa ví, že dle dobových pramenů byl Jan Hus i ve středověké populaci vzrůstem malý, postavou velmi silný a samozřejmě bez vousů, jak se patřilo na řádného katolického kněze, zvláště poté, co se stal nejen vysokým univerzitním činitelem, ale dokonce po převratu na Karlově univerzitě, organizované Václavem IV., jejím rektorem.

Evropa 14. a 15. století

Rád bych se ale dotkl jiného rozměru spjatého s Janem Husem. Často o něm lidé mluví jako o „šikovném Čecháčkovi“, co svým myšlením předběhnul dobu a tím to celé Evropě patřičně natřel. Jan Hus žil v časech, kdy na našem území vrcholila středověká společnost se všemi svými klady a zápory. Společenský vývoj ale udávala v té době především Francie (kolébka stavebního stylu této doby – gotiky – její označení, původně velmi

pohrdavé, naznačovalo původ „barbarů“, Francouzů, jako potomků Gótů z dob Římské říše) a dnešní střední a severní Itálie s papežským státem a množstvím městských republik a rodových vladařství, kolébka renesance a později baroka. Rozvoj Evropy té doby vyrůstal zvláště z rozvoje univerzit, jejichž existence dodala nový význam měšťanskému stavu, budoucím zárodku tzv. střední třídy, do níž, v sociologickém uspořádání dnešního světa, patří vlastně drtivá většina nás, občanů České republiky.

Proměny Církve

A co v bouřlivém vývoji středověké společnosti prožívala Církev? (Ano, středověk byl obdobím velmi dynamického rozvoje, blafy o „temném“ středověku jsou systematickou demagogií vůči dějinnému období, kdy podstatným společenským hybatelem byla Církev). I v Církvi se projevil vliv univerzit – vzdělání už nebylo jen za zdmi klášterů v uzavřených komunitách, ale v zárodcích občanské společnosti dneška, a tím byly právě komunity univerzitních studentů. Z tohoto prostředí vycházelo veliké množství impulsů pro duchovní obnovu Církve. Již od 12. století si totiž mnohé osobnosti uvědomovaly, jak se Evropa stala křesťanskou: byly pokřtěny špičky společnosti – králové, knížata, někteří jejich družiníci (vzpomeňme na křest 14 českých „knížat“ („duces“) v bavorském Řezně), pak postupně velmoži, jejich družiníci, obyvatelé měst, obyvatelé území, na kterých vyrostly kláštery mnišských komunit. Plošné křtění obyvatelstva třeba na území Čech a Moravy lze předpokládat až od druhé poloviny 12. století. Ale často šlo právě jen o křest, postupem času ještě o uzavření sňatku s požehnáním kněze. Drtivá většina toho, co lidé den co den žili, byla pohanskými zvyky, naplněnými pověrečnými a magickými představami.

A právě s tímto myšlenkovým světem se rozhodly velké osobnosti Církve od konce 13. století zápasit. Především skrze šíření nauky Církve a způsobu duchovního života, jak je nabízely jednotlivé mnišské a řeholní spirituality. Tento vývoj pak našel novou větev v době života Jana Husa.

Církevní reformátoři

Jeho vrstevníkem byl jistý Geert Groote (Gerhard), původem z dnešního Holandska, absolvent několika univerzit, po roce 1360 také studoval i vyučoval na pražské univerzitě. Později se stal kartuziánským mnichem, shromáždil kolem sebe množství posluchačů (byl kazatelem) a stal se zakladatelem hnutí, které na rozdíl od husitství ovlivnilo katolickou Církev – tzv. devotio moderna, doslovně přeloženo „současná, dnešní zbožnost“. Groote se znal s Konrádem Waldhauserem, augustiánem-kanovníkem z Horního Rakouska, který přišel do Prahy roku 1363 a poprvé začal systematicky kritizovat nešvary tehdejší společnosti, zvláště pak simonii – kupčení s úkony, které Církev konala. Jeho velmi pozorným posluchačem a následovníkem se stal významný prelát pražské arcidiecéze, Jan Milíč z Kroměříže, a ten pak měl větší okruh svých žáků, například Matěje z Janova, a také o generaci mladšího, Jana Husa. Jan Hus dále rozvíjel zvláště postoje Jana Milíče z Kroměříže, jenž prosazoval věci na svou dobu neslýchané – vědomou účast na mši svaté (sloužené v latinském jazyce a často potichu), časté svaté přijímání (drtivá většina těch, kteří nebyli nositeli nějakého stupně kněžského stavu, přijímali jedenkrát za rok, řeholnice 3x), svaté přijímání v dětském věku (původně se svaté přijímání pojilo s hranicí, kdy bylo obvyklé uzavírat sňatek), a také radikální pravdivost

v sociálních otázkách, sociální hříchy kritizoval velmi drsným jazykem. S osobou Jana Miliče z Kroměříže vynikne také velikost Karla IV. – Jan Milič ho jako císaře svatě říše římské okolo roku 1365 začal pokládat za vtěleného Antikrista, dokonce ho tak veřejně označil. Karel IV. mu nenechal srazit hlavu, ale šel se zamyslet v modlitbě do kaple, jak to s jeho křesťanstvím opravdu je. Jan Milič musel odejít k papežskému dvoru do Avignonu, a tam se dal přesvědčit, že tento jeho náhled je jednostranný. Když jej ale papežská kurie nechtěla pustit nazpět z obavy, že v Praze zase vzroste jeho radikalita, Karel IV. zasáhl a vymohl jeho propuštění do Prahy.

Role mistra Jana Husa

To vše výše napsané je jen lehoučkým nástinem toho, co formovalo postoje a názory Jana Husa. Nebyl jediným, kdo přemýšlel nad situací Církve, nebyl zdaleka tím nejradikálnějším, nebyl asi ani nejvýznamnějším reformátorem Církve, žijícím v zemích Českého království. Jeho dějinná role se stala významnou skrze smrt v Kostnici a následné události, kdy se císař Zikmund, politický obnovitel jednoty Církve, snažil upevnit svou vládu v Čechách a na Moravě a své vladařství spravovat jako jednotný celek, což velká část vzdělaných obyvatel země (šlechta, měšťané a duchovní) začali vnímat jako zápas o uhájení své svěbytnosti vůči cizím vlivům. To vše, včetně celého zápasu husitských válek, které Čechy a Moravu na dlouhou dobu vzdálilo od zbytku Evropy, bylo jistě za hranicemi obzorů Jana Husa – původně typického sběratele církevních obročů (příjmů), reformního kazatele, významného politického činitele a nakonec člověka, jehož životní pouť se naplnila smrtí, jejíž poselství bylo vnímané víc, než vše ostatní, co Jan Hus učinil, napsal, vyslovil.

Petr „Praděd“ Bartoněk

Data Husova života

- 1371 – Jan Hus se narodil v Husinci
- 1393 – získal titul bakalář svobodných umění
- 1401 – stal se knězem, začíná kázat v kostele sv. Michala; stává se děkanem fakulty svobodných umění
- 1402 – káže v Betlémské kapli
- 1403 – první spory o Johna Wicleffa
- 1404 – Hus bakalářem teologie
- 1408 – spory o remanenci; Hus ve sporu o Wicleffa s biskupem Zbyňkem Zajícem
- 1409 – Václav IV. chtěl podpořit koncil v Pise, ale cizí národy na Univerzitě to odmítají; Václav vyhláší Dekret Kutnohorský a Hus se stává rektorem Univerzity
- 1410 – příkaz ke spálení Wicleffových spisů; Hus se odvolává k papeži; na Husa je uvalena klatba za nedostavení se k soudu
- 1411 – král Václav a arcibiskup Zajíc se prou o platy kléru; Hus stojí za králem
- 1412 – v Římě zahájen koncil odsuzující Wicleffa; do Prahy dorazí bula o odpustcích pro podporu křížové výpravy proti Ladislavovi Neapolskému; agravace klatby proti Husovi; Hus odchází z Prahy
- 1413 – Hus píše De ecclesia (O církvi)
- 1414 – svolán koncil v Kostnici; na koncil přijíždí Hus chráněn glejtem od krále Zikmunda; v Kostnici je však zatčen
- 1415 – Hus je opakovaně vyzván k odvolání bludů, o kterých tvrdí, že je nikdy nezastával; poslední nabídnuté odvolávací formulace jsou velmi mírné, ale svědomí Husovi nedovolí odvolat; je upálen 6.7.1415.

Jak to bylo v Kostnici podle Augusta Franzena

Pro uklidnění Husovy záležitosti naléhal král Zikmund na to, aby se projednala na kostnickém koncilu, a nabídl Husovi svobodný glejt. Hus souhlasil a přišel 3. 11. 1414 do Kostnice. Papež ho zbavil klatby a Hus se mohl volně pohybovat. 28. 11. se konal první výslech. Na nátlak kardinálů a přes císařův příslib byl pak Hus zatčen a 6. 12. dopraven do klášterního vězení u dominikánů. Ačkoli Zikmund důrazně protestoval, zůstal Hus ve vězení. Projednávání jeho pře se v prvních měsících roku 1415 dostalo jaksí do pozadí před nejdůležitější otázkou církevní jednoty, pak však nastal nečekaný obrat. Ve víru událostí po útěku Jana XXIII. z Kostnice a na novém základě, který vytvořil dekret Haec sancta, se koncil energicky ujal Husova problému; naskýtala se tu totiž příležitost dokázat, že koncil je příslušný ve věcech víry.

Dnes se dá těžko porozumět procesu, který následoval. Vedení zcela přešlo na kardinály d'Ailly, Filastra, Zabarellu a kancléře pařížské univerzity Gersona; patřili k nejpřednějším osobnostem koncilu a o jejich duševních a morálních kvalitách není pochyb; nebyli to Němci, nýbrž Francouzi, takže nemohlo jít o nacionální afekty; naprosto nebyli papalisté, ale spíš umírnění konciliaristé, nadto rozhodní odpůrci Jana XXIII. a ostatních rozkolných papežů. Přesto jim musí objektivní bádání vytknout stranickou zaujatost a kárat vedení procesu. Hus se energicky hájil proti výtce, že je kacíf. Vytkli mu 30 heretických vět z jeho spisů, Hus nepopíral, že je napsal, ale popíral jejich heretický smysl a snažil se je vykládat pravověrně; zdráhal se proto je odvolat. Žádali ho, aby odvolal aspoň nesprávný smysl. Namítal, že nemůže odvolat, čemu nikdy neučil a co ani neměl na mysli. Došlo k nekonečným diskusím, jež zůstávaly bez výsledku a podrobovaly trpělivost soudců těžké zkoušce. Pomyslíme-li na vášnivé rozčilení oněch dnů a nanejvýš vzrušenou celkovou náladu, pak příznáme postupu soudců polehčující okolnosti stejně, jako jsme ochotni projevit porozumění pro obžalovaného. Nechybělo pokusů vyjít mu co nejvíce vstříc a umožnit mu odvolání. Hus všechny takové požadavky neústupně odmítal.

Kardinálové d'Ailly a Zabarella ho na výslovné přání Zikmundovo ještě 5. 7. navštívili ve vězení a marně ho přemlouvali k odvolání; pak došlo 6. 7. 1415 před koncilem shromážděným v kostnickém dómu k závěrečnému rozsudku; zněl na smrt, protože Hus ve svých spisech Viklefovy bludy dogmatizoval, hájil a kázal. Týž den byl na popravišti vydán na smrt upálením. Když již stál na hranici, vzkázal mu Zikmund znovu nabídku milosti, odvolá-li. Hus odmítl a zemřel; před smrtí odpustil svým nepřátelům, vzýval Ježíše Krista a modlil se Vyznání víry. V Husově osudu se proplétají vina a tragika, vlastní i cizí selhání. Koncil Husův problém lehce přešel. Pro většinu účastníků to byla jen okrajová záležitost. Všimli si jí jenom nepatrně. Historie však Husa strašlivě pomstila. Kruté husitské války (1420-1431) ještě dlouho uváděly Čechy a Německo ve strach a hrůzu.

Už jste četli Exhortaci papeže Františka?

Možná také patříte k lidem, kterým je náš současný svatý otec velice sympatický a možná jej také srovnáváte s jeho předchůdci a říkáte si „Konečně, pořádný papež!“ Často takto slyším mluvit lidi. Nestačí však jen mluvit o sympatickém papeži, ale také vědět, co říká.

Papež František hned v úvodu svého pontifikátu vydal exhortaci Radost evangelia. Exhortace znamená povzbuzení, pobídnutí. Jedná se tedy o dokument, kterým papež povzbuzuje, pobízí všechny nás věřící, abychom zaujali určité postoje. Exhortace je jeho programovým dokumentem po dobu, kdy bude stát v čele církve. Při čtení na vás dýchne zvláštní otevřenost, novost a zájem předat obrovskou sílu a radost z evangelia k užítku každého člověka.

Papež například mluví o tom, že je třeba objevit a hlásat z víry hlavně to nejpodstatnější, aniž bychom samozřejmě opomenuli celistvost pravdy. Ale právě to nejpodstatnější je tím největším zdrojem radosti a inspirací pro život člověka. A co je podle něj tím středem evangelia? Cituji: „*Evangelium především vyzývá, abychom odpověděli Bohu, který nás miluje a zachraňuje, tím, že jej uznáváme v druhých, vycházíme ze sebe a hledáme dobro všech.*“ Tedy: 1. Bůh čeká odpověď na svou obrovskou lásku, kterou nás v Kristu zachraňuje, 2. snažit se vidět v každém druhém člověku Boha a 3. stát se trvalým šířitelem dobra. Jednoduché ale důležité, abychom to především takto pochopili a žili.

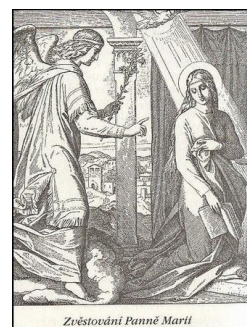
A tak chci doporučit všem, aby si Radost evangelia - Evangelii gaudium též přečetli – je k dispozici jak na internetu, tak v křesťanských knihkupectvích. P. Marek Dunda

Marianky

Je to skupina dívek, které se snaží žít podle vzoru P. Marie. Marianky je více skupinek, různé věkové kategorie. Jsou rozděleny na mladší, které jsou ve Štítarech, a od 4 tř. ZŠ jsou starší v Olbramkoste. Trvají od pátku až do soboty. Já patřím k těm starším. Naše vedoucí se jmenuje Romana, Lucie a Míša. Scházíme se jednou za dva měsíce. Ve starší skupině je nás přibližně deset. Po příjezdu na faru máme mši svatou.

Po které jdeme na faru, kde si nejdříve vybalíme, a pak si jdeme udělat společnou večeři. Po ní máme společnou hru a vybereme písně na ranní mši svatou. Před večerkou si přečteme kousek článku z knížky „Eliška a Vítek“. Ráno si dáme snídani a jdeme na mši svatou. Na faře uvaříme společný oběd a pomalu si začneme balit. Máme vždycky možnost si popovídat s otcem Markem nebo jít ke svaté zpovědi. Během dopoledne podle situace a času hrajeme nějakou hru, zpíváme, některé děvčata hrají na kytaru, flétnu. Nebo se jdeme projít, každá podle nálady a nápadu. Také jsme hráli divadlo pro rodiče. Během odpoledne nás rodiče vyzvedli. Jednou ročně jsou exercicie pro Marianky. Letos na téma: „Jsem služebnice Páně“. Ještě jsem váhala, ale nakonec jsem jela i s mými sestrami. Exercicie jsou na tři dny. Jsou přizpůsobeny pro děti. My jsme byli spojení s mladší skupinkou a i jejími vedoucími. Každý den máme mši svatou. Hráli jsme tam také hry, povídali s otcem Markem Dundou a vyráběli např. svíce. Měli jsme také pravidelné promluvy, rozjímání a snažili jsme se dodržovat silencium, které jsme moc nezvládali. Moc jsme si to na Mariankách užili. Jsem ráda, že k nim patřím. A vždy se těším na další naše setkání. *Text je bez korektury jak ho dětsky napsala Simona Kočicová*

Děkujeme všem dárcům i pomocníkům při Tříkrálové sbírce. Díky vám a díky 449 skupinkám koledníků se letos vybralo na Znojemsku na pomoc potřebným 1.800.689,- Kč, což je o 110.083,- Kč víc než v loňském roce.

„Výjimečné“ mše svaté

- ♥ Poutní mše svatá ke sv. Jiří bude ve **Štítarech** v neděli 26. 4. v 7:30.
- ♥ 2. 5. bude v **Lančově** v 10:00 mše svatá s bývalými rodáky a jejich potomky.
- ♥ V neděli 3. 5. při mši sv. v 9:15 ve **Vranově n.D.** zazpívá schola Adorate z Lidečka.
- ♥ V neděli 24. 5. bude v 11.15 poutní mše svatá na **Šumné** v kostele Svatého Ducha.
- ♥ V neděli 31. 5. v 9.15 bude ve **Vranově n/D** sloužena posvícenská mše svatá.

Poutě

- ☛ I letos jsou připraveny **pravidelné pěší poutě**: 1. 5. pěší pouť mužů z Vranova n.D. do Jevišovic, 8. 5. dívčí pěší pouť z Vranova n.D. do Kostelního Vydří, 8. 5. pouť z Kobylí do Žarošic, 13. – 17. 5. pěší pouť z Prahy do Jeníkova. Pěší pouť na Velehrad tentokrát začíná v pondělí 17. 8. v 15:00 mši sv. ve Vranově n.D. Více informací na www.fatym.com.
- ☛ V pondělí 4. 5. se uskuteční **pouť farníků z Bítova a okolí** po moravských kostelích a kaplích. Doprava zajištěna osobními automobily. Kontakt paní Markéta Voříšková 731 402 749.
- ☛ V neděli 14. 6. v 15:00 začíná **cyklopouť z Přímětic do Jeníkova**. Zájemci se mohou hlásit buď přímo u otce Pavla Sobotky 731 402 650 nebo u Zdeňka Cvingráfa 737 031 039.

Zajímavé akce

- ❖ Zveme vás také na **křížovou cestu z Gránic na Hradiště**, která se koná na Velký pátek 3.4. ve 21.00. Baterky a jiná svítidla s sebou.
- ❖ V neděli 12. 4. ve 14 hod v KD Šumná bude již **4. Kulturní odpoledne**, do kterého se zapojují obce z regionu FATYMu Vranov, které si připravují krátké vystoupení. Minulé ročníky této akce byly velmi zdařilé nejen co do počtu účinkujících a diváků, ale i vzhledem k nápaditosti a zajímavému předvedení a obsahu.
- ❖ **Noc kostelů** se tentokrát chystá nejen na Šumné a v Jeníkově, ale opět i ve Vranově a nově i v Olbramkostele.
- ❖ V sobotu 13. 6. bude ve Vranově **misijní den dětí** a misijní pouť. Pestrý program pro děti i dospělé má povzbudit k probuzení misijního smýšlení.
- ❖ I na letošní prázdniny je připravena **celá řada táborů** pro děti a mládež. Více na www.fatym.com. Zájemci se mohou obracet na své kněze, anebo přímo na jednotlivé vedoucí.
- ❖ **Tábory FATYMu Přímětic** budou v letošním roce opět na tábořišti v Hodově a to od 18.7. pro děti od 6. třídy a od 25.7. pro děti z 2. až 5. třídy.

Primice „na Znojemi“ – v Bezkově

Letos tomu bude právě osmdesát roků, kdy z Bezkova vyšel poslední kněz. P. František Stehlík měl v Bezkově primici 5.7.1935. Po vysvěcení působil ve farnostech Jevišovice, Velké Pavlovice a Lipovec. Byl opravdovým vlastencem a lidé jej měli rádi. Zemřel v Lipovci v roce 1984, kde sloužil 42 roků.

Dalším bezkovským knězem bude, dá-li Bůh, Marek Coufal, který přijme kněžské svěcení z rukou brněnského biskupa Mons. Vojtěcha Cikrle v sobotu 27.6.2015. Obřad začíná v 9.00 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně na Petrově. Autobus na kněžské svěcení odjíždí ze zastávek autobusu v 7.00 z Mašovic, v 7.05 z Bezkova a v 7.10 z Citonic. V 7.15 zastaví také v Příměticích u rybníka a pak se již vydá na cestu do Brna.

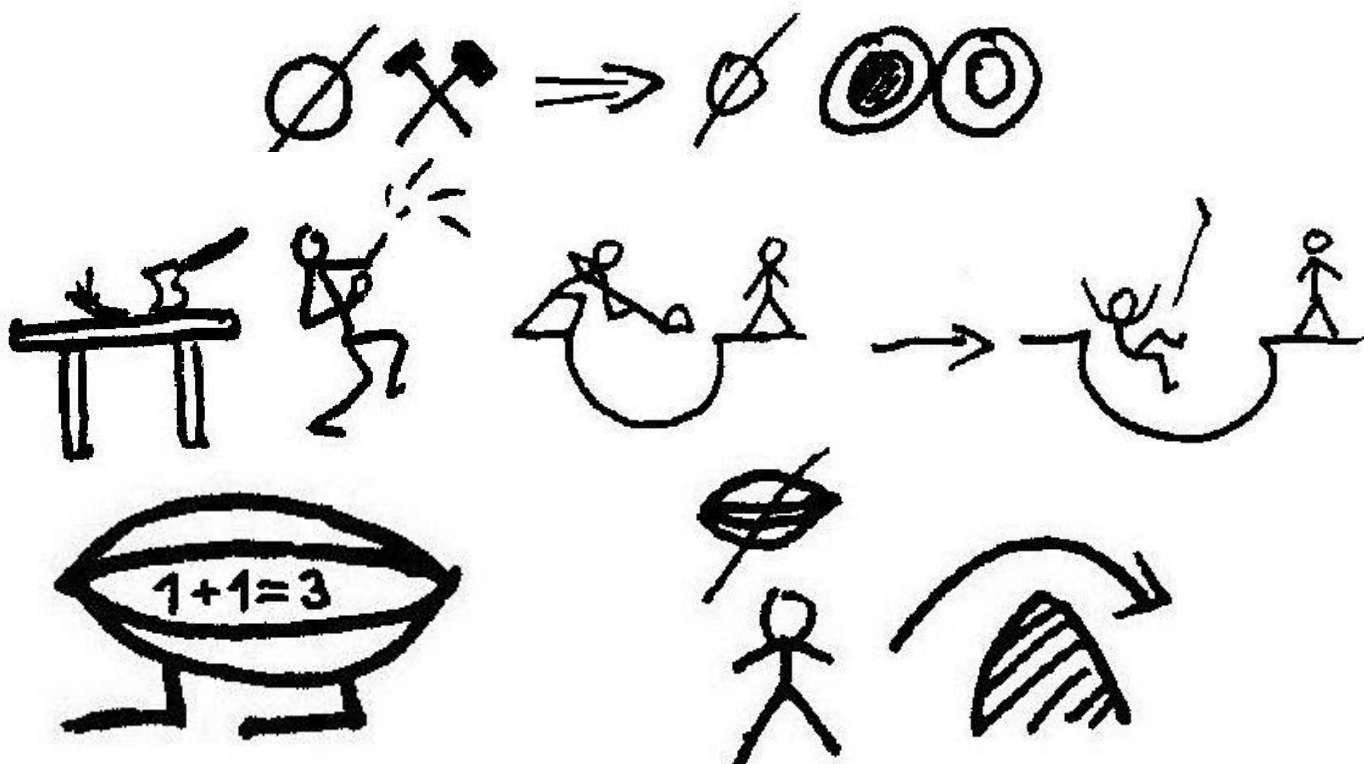
Svoji primiční mši svatou bude novokněz P. Marek sloužit ve středu 8.7.2015 v Bezkově. Slavnost začne v 16 hodin modlitbou svatého růžence a v 16.30 bude pokračovat slavnostní mší svatou. Na svěcení i na primici nás novokněz P. Marek srdečně zve.

Momentálně se již rozbíhají předběžné přípravy na primiční mši svatou. Zájemci, kteří by se chtěli na přípravách podílet, *necht' kontaktují* paní Kamilu Jeřábkovu na tel. 724 311 373 nebo paní Petru Strakovu na tel. 702 124 852. Za jakoukoli nabídnutou pomoc vřelé díky.

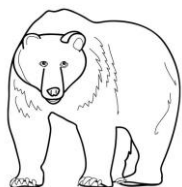
Velikonoční šifrování ☺

V adventním šifrování byla otázka v šifře: „Který evangelista popsal zvěstování Panně Marii?“ Správná odpověď je „evangelista Lukáš“. Těchto správných odpovědí se sešlo 6. Z nich jsme vylosovali tři jména výherců: Petr Honzák, Jana Treterová, Magda Machovská. Výherci se mohou po emailu daniel.blazke@gmail.com domluvit s jáhnem Danielem na předání výhry. Pro ostatní máme k velikonočním připravenou další porci našich českých přísloví. Jejich správná znění můžete zasílat na uvedený email.

Jarní veselo

„Pane,“ zvolal radostně sluha, „jaro je tady!“ „No dobře, Jean,“ povzdechl si starý lord. „Řekněte mu, že hned přijdu.“

„Kykyryký!“ ozvalo se ze křoví. Jde kolem liška a říká si: „Kohoutka bych si dala!“ I vtrhne do křoví. V křoví divný šum a za chvíli se vynoří medvěd: „Kdybych neznal cizí řeči, ani bych se nenajedl.“

Sedí žába na studni. Kolem jede princ a už z dálky slyší žabu volat: „Jestli mě políbíš, tak něco dostaneš.“ Princ neváhá ani vteřinu a žabu políbí. A ta okamžitě reaguje: „Dostaneš ekzém.“

„Tati, kde jsou Krkonoše?“ - „Já nevím, máma pořád něco uklízí!“

Jde farář po poušti a najednou se před ním objeví lev. Farář se začne modlit: „Pane Bože, dej tomuto lvovi křesťanské city.“ Lev se postaví na zadní, sepne tlapy a říká: „Děkuji ti, Bože, za jídlo, které teď přijmu.“

„Pane vrchní, co to plave v polévce?“ - „Snad mi nechcete tvrdit, že nepoznáte mouchu?“

Potkají se dva sousedé: „Člověče, manželka šla včera pro brambory do sklepa a ještě se nevrátila!“ Druhý soused: „A co budeš dělat?!“ „Já nevím, asi rejži.“

Rybář sedí u řeky a dívá se na své pruty. Přichází známý, také rybář, a ptá se: „Je zde dobrá voda?“ - „Znamení! Rybám se z ní vůbec nechce ven.“

Otec se rozčílí na syna: „Zase jsi dostal pětku z dějepisu!“ Syn se brání: „Táto, ale to zavinil Alexandr Veliký!“ Tu vykoukne maminka z kuchyně: „Tak si najdi jiného kamaráda!“

Toto 74. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731 402 742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkostece, P. Milan Plíšek (mobil: 723 693 455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupcích, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, P. Jan Richter (mobil: 731 402 743) farář ve Vratěnině a otec jáhen František Řezníček - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSC 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515 296 384; tel. Štítary 515 291 519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731 402 652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavicích, Slupi a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731 402 650), farář v Příměticích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích, kaplan P. Petr Václavek (mobil 731 402 613) a jáhen Daniel Blažke (mobil 736 510 847) - adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v březnu 2015. Náklad 7030 výtisků (z toho 1000 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již sedmdesáté páté) je plánováno jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červenci 2015. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné

